

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Crist camina amb nosaltres

Durant aquesta setmana hem participat des de les nostres llars, com a església domèstica, de les celebracions centrals de la fe. Ens hem introduït en l'amor de Crist el Dijous Sant i hem demanat la gràcia d'experimentar aquest gran amor. Hem acompanyat, des del nostre confinament, el pas de la creu, i aquell dia ens hem unit a Crist, el Senyor, que mor per donar vida a la humanitat. Avui ens retrobem com a comunitat per celebrar la Pasqua, la festa de l'alegria i de l'esperança, la celebració més important del calendari litúrgic, que ha d'omplir de veritable goig els nostres cors i les nostres llars. Perquè Déu ha vençut la mort, el pecat, el dolor, el mal que afligeix la humanitat ahir, avui i sempre.

En la Vetlla Pasqual hem proclamat la Resurrecció del Senyor, hem resseguit amb les lectures de la Paraula de Déu les grans fites de la història de la salvació per renovar després les promeses del nostre baptisme i culminar amb la Litúrgia Eucarística. Avui, dia de Pasqua, expressem amb més força la nostra fe en Aquell que ha vençut la mort i ens crida a viure per sempre; proclamem que l'esperança posada en Déu no defrauda, i que nosaltres som testimonis d'aquesta esperança en la família, amb els amics, a la feina, en els nostres ambients. En aquesta missió ens sentim acompanyats per la Mare de Déu, Mare de Déu i Mare de l'Església. Ella és l'estrella que ens guia en aquesta difícil singladura.

Recordo que quan jo era seminarista cantàvem una cançó que em va quedar gravada a la memòria. Començava així: «Com el gra de blat que tot morint dona molt de fruit, va ressuscitar el Senyor; com la branca d'olivera que va vèncer les inclemències, va ressuscitar el Senyor; com el sol que s'amaga i ressorgeix a l'alba, va ressuscitar el Senyor; com la pena

que mor i es torna alegria, va ressuscitar el Senyor...». Celebrem la Resurrecció del Senyor, el seu triomf sobre la mort, la seva presència entre nosaltres.

El Senyor ha ressuscitat, i és present a les nostres llars, en les famílies que durant aquestes setmanes tan dures esteu mantenint viva la flama de l'amor i la convivència; és present en els hospitals i en les residències de gent gran, sobretot en els llocs de més gran patiment a causa de la incertesa i de la solitud.

El Senyor és present en totes les persones que tenen cura dels altres com a veritables àngels de la guarda, arriscant la pròpia vida: en especial, el personal sanitari; i també les forces de seguretat, i aquells que treballen per proveir de tot el necessari a les famílies confinades; i en tots els voluntaris que dediquen el seu temps per ajudar els que es troben sols i vulnerables.

El Senyor és present en totes les persones de bona voluntat que es lliuren al servei en els diferents àmbits: en les administracions, en el món del treball i de l'empresa, en el camp i en el mar; en l'economia; en tantes institucions que lluiten per mantenir el teixit social; en les entitats d'acció caritativa i social així com en les educatives. És present en els pastors que a hores d'ara voldrien ser al costat de les seves ovelles més necessitades, i pateixen pel confinament; en els sacerdots i diaques, en els membres de la vida consagrada, en les comunitats de vida contemplativa, i en tots vosaltres, benvolguts germans, infants, joves, adults i gent gran, que manteniu l'esperança enmig d'aquesta prova.

Bona Pasqua, santa Pasqua! Que el Senyor us beneixi i us ompli del seu amor. Alegrem-nos i no perdem l'esperança, perquè el Senyor ha ressuscitat i camina amb nosaltres.

ENTREVISTA

Un horitzó d'esperança

ARMAND PUIG I TÀRRACH

La Quaresma de l'any 2020 ha estat molt especial en la història del Cristianisme. És la primera vegada en què moltes de les comunitats cristianes d'arreu del món no han pogut celebrar en comunitat els quaranta dies de preparació a la Pasqua, ni tampoc gaudir juntes de l'Al·luia pasqual. Malgrat tot, Mn. Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), és optimista: «s'albira un horitzó d'esperança; es dibuixa la civilització de l'amor».

Per què no s'ha de perdre l'esperança?

Som un poble que camina en la fosca i veu una gran llum. Som fills de l'esperança en la llum que irradia Jesús ressuscitat.

Què en podem treure, de positiu, d'aquesta pandèmia?

Més que mai hem viscut la paciència que brilla a l'hora de la tribulació. Més que mai, privats de l'eucaristia i enmig d'un gran silenci, hem pregat tot escoltant la Paraula de l'Evangeli, que sosté la nostra fragilitat i dura per sempre. Més que mai, han trucat al nostre cor l'amistat i la solidaritat entre tots, i amb els més febles, i hem experimentat la fraternitat de manera especial.

Com podem celebrar la gran festa cristiana?

Avui és dia de Pasqua: Crist ha ressuscitat! I nosaltres, com ell, ressuscitem a una vida nova i diversa, la que Jesús inicia amb la seva victòria sobre la mort. Per això, els qui creiem en Jesús mort i ressuscitat som punta de llança d'un món que ha de canviar. Quan s'haurà acabat el coronavirus, res no podrà ser igual. Una època nova ha començat. Les cadenes de l'egoisme de persones i pobles s'han de desfer. Les pedres que tanquen els sepulcres dels pobres de la terra s'han d'obrir de bat a bat. Celebrem la festa de Pasqua amb alegria renovada!

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

«Jo, per Mateu 25»

Un matrimoni creient, practicant, compromès i actiu en diverses activitats eclesials, té dos fills adolescents. Un d'ells, de disset anys, tot just acabats de fer, està revisant —entre d'altres temes de la seva vida— la fe, la seva necessitat i actualitat, el perquè i el com. Resumint: si tot això de creure és necessari, si dona sentit a la vida, si val la pena seguir-ho, si tenen raó els companys d'escola que han decidit arraconar-ho... En el fons, també sent un cert rebuig afectuós —però rebuig— del que ha rebut de la família i d'una bona part de l'entorn familiar. Impactat, també, pel testimoni de fe i de compromís dels pares i d'alguns familiars i amics i, alhora, per una increença ambiental que fa forat. Dinant, un dissabte, acabat el primer plat, va preguntar amb un to directe i inquisitiu: «Pare, tu per què creus?». Sense immutar-se gaire, si més no externament, el pare respongué amb senzillesa i humilitat: «Jo, per Mateu 25». El noi no va saber què respondre: desconeixia el que deia Mt 25. Es feu un silenci, pacificador i qüestionador alhora, i continuaren dinant.

Aixecats de la taula, el fill, encuriós, anà a la seva habitació, agafà la

Bíblia que li havien regalat els pares, cercà el text indicat i començà a llegir. Primer parlava de la paràbola de les deu verges. No li va semblar que fos per aquest text. Continuà la lectura i seguia la paràbola dels talents. Aquí se sentí interpel·lat per les paraules «servent dolent i gandul», especialment per la paraula *gandul*. No sempre estava satisfet amb la seva dedicació a l'estudi, al voluntariat que feia i a la col·laboració en els treballs de casa. Seguí llegint i ho començà a comprendre a partir de «Perquè tenia fam, i no em donàreu menjar; tenia set, i no em donàreu beure, era foraster, i no em vau acollir; anava despullat, i no em vau vestir; estava malalt o a la presó, i no em vau visitar». Llavors ells li respondran: «Senyor, ¿quan et vam veure afamat o assetegat, foraster o despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir?». Ell els contestarà: «En veritat us ho dic: tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi» (Mt 25,42-45). Ho llegí unes quantes vegades. La resposta del pare inicià el camí del seu retorn. Quin és el capítol de l'Evangeli, fonament de la nostra fe?

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Fraternidad universal en Cristo resucitado

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa, entre muchas cercanas y confortadoras comunicaciones, a las que añade tiempos de oración, en unas respuestas al periodista Agasso, el pasado día 20 de marzo, recordaba que «el tiempo de preparación para la Pascua, con la oración y el ayuno, nos entrena para ver con sentimientos de solidaridad a los demás, sobre todo a los que sufren, esperando el resplandor de la luz que iluminará nuevamente todo y a todos. En una situación difícil, desesperada, es importante saber que nos acompaña el Señor y que nos podemos aferrar a Él».

La presencia de Jesús resucitado entre nosotros nos da la perspectiva de la verdad definitiva; en Él está nuestro presente, nuestra gloria y nuestra resurrección.

El Señor nos da todo lo que somos, para comunicar su amor a los her-

manos, para acompañar al que sufre y mirar hacia el futuro con esperanza.

Somos una comunidad, una fraternidad universal, «sólo podremos salir de esta situación todos juntos», recordaba el Santo Padre y añadía: «Tendremos que ver una vez más las raíces: los abuelos, los ancianos. Estas serán las palabras clave para volver a comenzar: raíces, memoria, hermandad y esperanza.»

De la mano de María, nos unimos a la oración del Papa: «Ayúdanos, Madre del Divino Amor, a conformarnos con la voluntad del Padre y a hacer lo que nos dice Jesús, quien ha tomado sobre sí nuestros sufrimientos y ha cargado nuestros dolores para conducirnos, a través de la cruz, a la alegría de la resurrección.»

Lectures de la missa diària i santoral

13. □ Dilluns dins l'octava de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,14,22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586). Sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. □ Dimarts dins l'octava de Pasqua [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20, 11-18]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

15. □ Dimecres dins l'octava de Pasqua [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24, 13-35]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma.

16. □ Dijous dins l'octava de Pasqua [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24, 35-48]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys mrs. a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Divendres dins l'octava de Pasqua [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, vg.; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dissabte dins l'octava de Pasqua [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.) [Ac 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jn 20,19-31]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se'n anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos que designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

»Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

Salm responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

«Havia de ressuscitar d'entre els morts»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Al llarg de la Setmana Santa, hem recorregut l'itinerari del misteri pasqual de Crist: Diumenge de Rams contemplàvem Jesús entrant a Jerusalem, on va ser capturat, jutjat, torturat i executat. Dijous sant, a l'inici del Tridu Pasqual, commemoràvem la institució de l'eucaristia, com el sagrament de l'ofrena que Jesús va fer de la seva vida per tots nosaltres. Divendres sant, veneràvem Jesús mort a la creu. La creu com a signe de la victòria sobre el pecat i la mort. Durant el dia d'ahir, dissabte sant, en silenci, vetllàvem confiats al costat del sepulcre de Jesús, perquè de la seva mort ha de néixer la vida per sempre. Aquesta nit, a la Vetlla pasqual, hem celebrat la nit més gran, la nit més lluminosa, en la qual l'amor de Jesucrist ha vençut la foscor del mal i de la mort. Jesús ha ressuscitat i nosaltres som cridats a ressuscitar amb ell. I avui, Diumenge de Pasqua, confessem que Jesús ha vençut la mort, que Jesús ens crida a viure la seva mateixa vida pasqual.

Pasqua és el baptisme que ens ha fet néixer a una vida nova, la vida de les filles i dels fills de Déu.

Pasqua és l'eucaristia, l'aliment de vida eterna que ens uneix al cos i a la sang de Jesucrist ressuscitat, i que ens uneix com a germanes i germans, membres d'un únic cos, d'una única comunitat.

Pasqua és la fe i l'esperança que ens mou a caminar i a mirar endavant en les circumstàncies i en les proves de la vida.

Pasqua és reunir-se amb la comunitat dels deixebles de Jesucrist, que és l'Església, i compartir l'alegria de seguir dia a dia a Jesucrist, el nostre Senyor.

Pasqua és dedicar temps i esforç per donar a conèixer l'Evangelí als qui no el coneixen o en viuen allunyats.

Pasqua és estimar aquest món que passa, i treballar perquè tots els homes i les dones puguin viure dignament.

Pasqua és l'Esperit del Ressuscitat que omple els nostres cors i que omple tot l'univers i ens renova per a la vida eterna.

Pasqua ens convida a aprofundir la nostra fe i la nostra adhesió a Crist. El deixeble que acompanyava Pere al sepulcre «ho veié i cregué», i també nosaltres estem convidats a contemplar el misteri del Ressuscitat i creure en ell.

Creure en Crist significa «buscar els béns de dalt», és a dir, desfer-nos de tot el que hi ha de desamor i de maldat en els nostres cors, en les nostres relacions humanes i en la nostra societat, per revestir-nos, poc a poc, de la misericòrdia de Déu, manifestada en Jesús, en el seu amor generós i en el seu servei als més necessitats.

VIDA DIOCESANA

En el goig de Pasqua saludem la Mare de Déu amb l'antífona *Regina coeli, laetare*. Diu així: «Reina del cel, alegreu-vos, al-leluia; perquè aquell que merescúeu portar, al-leluia, ha ressuscitat tal com digué, al-leluia. Pregueu Déu per nosaltres, al-leluia». Sota el seu esguard maternal ens emparem en tota ocasió, i implorèm la seva protecció i ajut enfront dels perills, les dificultats i els mals especialment en aquest temps que ens toca viure. Que ella ens porti sempre a la veritable font de la Salut.

A la nostra diòcesi tenim diversos santuaris marians, entre ells: La Salut a Sabadell, Puiggraciós a l'Ametlla del Vallès, El Remei a Caldes de Montbui i El Remei a Palautordera.

Mare de Déu de la Salut a Sabadell

El santuari està situat als afores de la ciutat de Sabadell, a la Serra de Sant Iscle, on hi hagué el primitiu nucli poblat d'Arraona, bressol de Sabadell. L'església primitiva estava dedicada a sant Iscle i santa Victòria, mencionada l'any 1323. Durant la pesta dels anys 1560 i 1589 serví de lloc per acollir els infectats.

Segons la tradició l'any 1652 l'ermità va trobar en unes bardisses al costat d'una font situada al torrent de Canyameres una imatge de la Mare de Déu i se l'anomenà «Mare de Déu de la Font de la Salut». L'any 1697 fou proclamada patrona de la ciutat de Sabadell. Els sabadellencs hi fan l'aplec el mes de maig. L'any 1882 s'inaugurà el nou temple que fou destruït durant la

Guerra Civil, essent reconstruït al seu acabament.

L'11 de maig de 2008, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses la va declarar patrona de la Diòcesi de Terrassa i la seva festa diocesana se celebra el 19 d'octubre, aniversari de la seva coronació (1947). La imatge actual, de Miquel Martí i Cabrer, és de l'any 1945. Maria porta als braços el Nen Jesús que juga amb la roba del coll de la Mare.

Mare de Déu de Puiggraciós

El Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós es troba al terme parroquial de l'Ametlla del Vallès, al cim dels Cingles de Bertí. Es va obrir al culte l'any 1711 i tenia un retaule barroc cremat l'any 1936. Un cop reconstruïda l'església es va inaugurar solemnement el diumenge 8 de se-

tembre de 1957 i el bisbe de Barcelona, Gregorio Modrego Casaus, entronitzà la santa imatge.

La imatge, que uns fidels veïns varen salvar de la crema, és una talla gòtica de la Mare de Déu dreta alletant el Nen Jesús. És policromada i daurada i presenta una mirada dolça i maternal.

Al costat de l'església es troba l'hostatgeria i des de 1973 hi ha la presència de Monges Benedictines del Monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona que atenen el santuari i els fidels i els hostes que el visiten. El santuari és molt apreciat pels habitants dels pobles de la Vall del Tenes.

Mare de Déu del Remei de Caldes de Montbui

La primera documentació que es té data de l'any 1548, quan un ferrer de Caldes va fer donació d'un terreny per a la edificació d'una ermita sota l'advocació de la Mare de Déu del Remei i hi residí un ermità. La data està consignada a la porta del temple. Al llarg dels segles, la Mare de Déu ha estat invocada davant els perills i les caresties. L'any 1893 s'iniciaren les obres de construcció de l'actual temple i s'acabaren l'any 1900.

L'ermita va ser incendiada el 21 de juliol de 1936 durant la Guerra Civil i l'interior va quedar totalment destruït. En acabar la guerra el temple fou reconstruït i el mes de maig del 1939 es

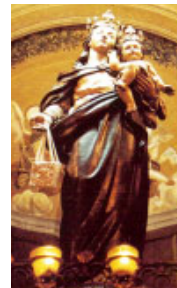
va celebrar l'entrada de la nova imatge de la Mare de Déu del Remei a l'ermita. Es va encarregar a la casa Argullol de Canet de Mar que la van fer a partir d'una estampa.

L'any 1998 es va celebrar el 450 aniversari de l'ermita. Adossat al temple hi ha una vivenda que durant molts anys ocupà el capellà custodi del santuari. Hi ha molta devoció a Caldes de Montbui i els pobles veïns del Vallès Oriental.

Mare de Déu del Remei de Palautordera

El santuari es troba al terme de Santa Maria de Palautordera en el límit amb Sant Esteve de Palautordera. Al segle XVI s'edificà en aquell indret una capella dedicada a sant Sebastià on des del 1622 hi havia un altar dedicat a la Mare de Déu del Remei. Entre 1792 i 1800 es va edificar el nou santuari. El temple va patir destrosses durant la Guerra Civil i l'actual imatge reproduceix l'antiga imatge que havia abans de la guerra.

És una sola nau. L'exterior és de paredat. La portada és d'arc rebaixat, de carreu. Al damunt hi ha un ull de bou. La façana està arrebossada i emblanquinada, hi ha una imatge amb rajola de ceràmica de la Mare de Déu del Remei. És la patrona de l'arxiprestat del Montseny i la seva festa se celebra el segon diumenge d'octubre, congregant la devoció dels pobles veïns.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Cristo camina junto a nosotros

A lo largo de esta semana hemos participado desde nuestros hogares, como iglesia doméstica, de las celebraciones centrales de la fe. Nos hemos introducido en el amor de Cristo el Jueves Santo y hemos pedido la gracia de experimentar este gran amor. Hemos acompañado, desde nuestro confinamiento, el paso de la cruz, y ese día nos hemos unido a Cristo, el Señor, que muere para dar vida a la humanidad. Hoy nos reencontramos como comunidad para celebrar la Pascua, la fiesta de la alegría y de la esperanza, la celebración más importante del calendario litúrgico, que ha de llenar de verdadero gozo nuestros corazones y nuestros hogares. Porque Dios ha vencido a la muerte, al pecado, al dolor, al mal que aflige a la humanidad ayer, hoy y siempre.

En la Vigilia Pascual hemos proclamado la Resurrección del Señor, hemos recorrido con las lecturas de la Palabra de Dios los grandes hitos de la historia de la salvación para renovar después las promesas de nuestro bautismo y culminar con la Liturgia Eucarística. Hoy, día de Pascua, expresamos aún más, si cabe, nuestra fe en Aquel que ha vencido a la muerte y nos llama a vivir para siempre; proclamamos que la esperanza puesta en Dios no defrauda, y que nosotros somos testigos de esta esperanza en la familia, con los amigos, en el trabajo, en nuestros ambientes. En esta tarea nos sentimos acompañados por la Virgen María, Madre de Dios y Madre de la Iglesia. Ella es la estrella que nos guía en esta difícil singladura.

En mis tiempos de seminarista cantábamos una canción que se me quedó grabada en la memoria. Comenzaba así: «Como el grano de trigo que al morir da mil frutos, resucitó el Señor; como el ramo de olivo que venció a la inclemencia, resucitó el Señor; como el sol que se esconde y revive en el alba, resucitó el Señor; como pena que muere y se vuelve alegría, resucitó el Señor...». Celebramos la resurrección del Señor, su victoria sobre la muerte, su presencia entre nosotros.

Resucitó el Señor, y está presente en los hogares, en las familias que a lo largo de estas semanas tan duras estáis manteniendo viva la llama del amor y la convivencia, que habéis celebrado la Semana Santa de una manera tan diferente, pero sin duda, tan eficaz; está presente en los hospitales y en las residencias de personas mayores, sobre todo en los lugares de mayor sufrimiento a causa de la incertidumbre y de la soledad.

Está presente el Señor en todas las personas que cuidan a los demás como verdaderos ángeles de la guarda, arriesgando la propia vida: en especial, el personal sanitario; y también las fuerzas de seguridad,

y aquellos que trabajan para abastecer de lo necesario a las familias confinadas; y en todos los voluntarios que dedican su tiempo para ayudar a los más solos y vulnerables.

Está presente el Señor en todas las personas de buena voluntad que se entregan en los diferentes ámbitos: en las administraciones, en el mundo del trabajo y de la empresa, en el campo y en el mar; en la economía; en tantas instituciones que luchan para mantener el tejido social; en las entidades de acción caritativa y social así como en las educativas. Está presente en los pastores que en estos momentos quisieran estar al lado de sus ovejas más necesitadas, y sufren por el confinamiento; en los sacerdotes y diáconos, en los miembros de la vida consagrada, en las comunidades de vida contemplativa, y en todos vosotros, queridos hermanos, niños, jóvenes, adultos y mayores, que mantenéis la esperanza en medio de esta prueba.

Feliz Pascua, santa Pascua! Que el Señor os bendiga y os llene de su amor. Alegrémonos y no perdamos la esperanza, porque el Señor ha resucitado y camina junto a nosotros.